

Les barreges no sempre funcionen

Anne Sofie von Otter, amb Bengt Forsberg (piano) i Svante Henryson (violoncel) Foto: TONI LE N.

Anne Sofie von Otter, una de les mezzosopranos més brillants i reconegudes de les últimes dues dècades, es va presentar a Torroella havent canviat pocs dies abans part del seu programa, de manera que unes peces de Sibelius, Janacek i Debussy van ser substituïdes per dues lieder de Liszt i tres dels que conformen el cicle wagnerià *Wesendock Lieder*. A més, Bengt Forsberg, el pianista que l'acompanya compartint-hi anys de complicitat musical i amistosa, interpretaria la transcripció pianística de *La mort d'Isolda*. Tant se val. La cantant sueca estava disposada a demostrar la seva versatilitat i una part dels seus gustos diversos,

que van de la música barroca a Elvis Costello i el jazz passant pel repertori de lieder romàntic. Ho avisava el programa apuntant els noms de Henryson (Svante, el violoncel·lista que Von Otter ha incorporat en els seus concerts), Gershwin i McCartney, sense concretar-ne els temes. Res a dir, en principi, sobre els gustos. Tampoc sobre el fet de posar en qüestió les jerarquitzacions musicals. O sobre el desig de relacionar materials heterogenis. L'altra cosa és que les barreges sempre funcionin i que un interpreti amb pertinença totes les músiques que li agraden.

Amb la primera part, en tot cas, Anne Sofie von Otter va exhibir la seva excel·lència interpretativa quan, després d'encetar el concert amb peces del suec Lindblad, va afrontar uns bells lieder de Grieg. La seva veu no té un registre extens, però és exquisida i expressiva. Tanmateix, sent una mezzosoprano lírica, a Von Otter potser li falta cert dramatisme per abordar Wagner. En començar la segona part, la cantant va fer-se deliciosa amb uns extractes dels *Chants d'Auvergne*, de Canteloube. Aleshores, però, ja s'havia fet present a l'escenari el violoncel·lista noruec Svante Henryson amb estranya vestimenta capellanesca i melena d'artista. I va ser el torn del *Summertime*, d'Abba, del *Currucucú paloma* i de les cançons de pel·lícules, com ara *Bagdad café* i *Cold mountain*. No era un repertori arriscat, a la manera d'una aposta personal, sinó un popurri estàndard que Von Otter cantava refinadament, potser massa refinadament sense que la cosa fos precisament de bon gust.

Fins i tot va sortir a cantar la filla del violoncel·lista, que també va interpretar un tema seu, i el concert es va acostar a les festes familiars. En aquest context, la propina de l'Havanera de Carmen va semblar que formava part del popurri. Algú va comentar que Von Otter s'havia carregat el seu concert. I tenia raó.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 29-07-2012 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/563708-les-barreges-no-semprer-funcionen.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=m&utm_source=rss&utm_medium=m&utm_campaign=rss